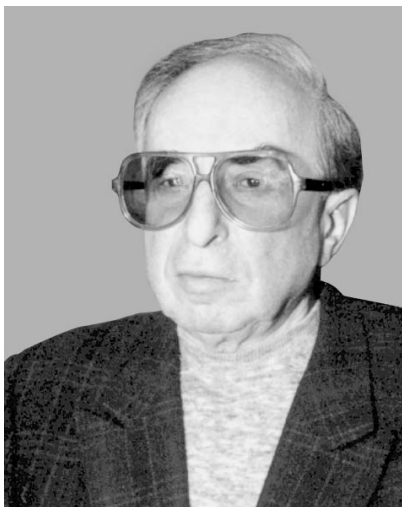

БЯЛИК Михайло Григорович (13. 03. 1929, Київ — 16. 10. 2022, м. Гамбург, Німеччина) — музикознавець. Заслужений діяч мистецтв РРФСР (1982). Канд. мистецтвознавства (1969). Закін. Київську

консерваторію (1951, кл. історії музики Г. Кисельова; 1953, кл. фортепіано Є. Співака). 1951–54 — викладач Дніпроп. муз. училища та лектор Дніпроп. філармонії; від 1968 — викладач, проф. Ленінгр. (нині С.-Петербур.) консерваторії. Від 2000 — секр. СК Росії. Досліджував творчість композиторів-класиків (Д. Шостаковича, С. Прокоф'єва, А. Шнітке, В. Гавриліна, Р. Щедріна, Б. Тищенко та ін.), проблеми муз. спадщини, питання світ. оперного театру та оперної музики, симфонізму, пісенного жанру, міжнац. муз. зв'язків тощо.

Основні праці

Георгій Никифорович Носов: Критико-биограф. очерк. Ленинград, 1957; Червинский Н. Балет «Родные поля». Ленинград, 1958; Л. Ревуцкий. К., 1973; Ревуцкий Л. Н. Ленинград, 1979; Евгений Мравинский. Москва, 1982; Лев Николаевич Ревуцкий: Статьи, воспоминания. К., 1989; Музичний світ Бориса Лятошинського. К., 1995; Лятошинский, Мравинский и другие // Муз. академия. 1996. № 1.

В. С. Грабовський

Бібліографічний опис:

Бялик Михайло Григорович / В. С. Грабовський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-38460>. — Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).